

[Tove Lindbo Larsen.]

sen af stikprøver i detailhandelen bør være en undtagelse for ikke at belaste de forretningsdrivende unødigt. Også denne ændring anser jeg for at være en fordel for forbrugeren, der derved kan føle større sikkerhed for, hvad han køber.

Ønskeligt var det, om sådanne regler kunne være internationale. Man har forsøgt at udarbejde internationale regler og ordninger, hvilket imidlertid ikke er lykkedes, i hvert fald kun i begrænset omfang. I EF er der ikke udsigt til nogen løsning meget snart. Inden for EFTA er der udarbejdet udkast til en konvention, der står åben også for ikke-medlemsstater; denne er baseret på en offentlig stemping af eksportvarer.

Danmark har meddelt EFTA-organisationen, at man vil afvente udviklingen inden for EF, inden man tager den endelige beslutning.

Endelig foreslås udgifterne til kontrollen som hidtil dækket af erhvervet dels gennem de afgifter, der opkræves for stemping, dels af virksomheder ved registrering af navnestempel. Hensigten med, at virksomheder, der har navnestempel, skal bidrage med 200 kr. årlig samt et beløb beregnet på grundlag af forbruget af ædle metaller, ser jeg som dobbeltsidig, dels at få udgifterne dækket, dels at give en mulighed for at sanere antallet af indregistrerede. Dette antal er i øjeblikket oppe på omkring 1.150, hvoraf man kun kender de ca. 425 som udøvende virksomheder; ingen kan være tjent med at have et register, der ikke er relevant.

Det er værd at bemærke i disse tider, at denne lov ikke får administrative eller økonomiske konsekvenser for staten og altså ikke belaster statsbudgettet.

Jeg finder, at en betryggende kontrol med arbejder af ædle metaller er i såvel forbrugernes som guldsmedenes interesse, og jeg kan på socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget.

Mads Eg Damgaard: Denne lovgivning, der skal erstatte loven fra 1961, som igen

erstattede en lov fra 1888, betyder en skærpelse på nogle områder.

Hidtil har en tolerance på 2 promille, hvad angår legeringen, været lovfæstet. Når denne lov får virkning, gælder dette ikke længere.

Nok synes man, at 2 promille ikke er meget, men man må her erindre, at der er tale om ret så kostbare effekter. Man kan vel sige, at det er en forbrugervenlig lov, der sikrer forbrugeren, at de får det, de køber og betaler for, men det må også siges at være i branchens interesse, at man har tillid til denne. Derfor har dette lovforslag også branchens tilslutning.

Lovforslaget indeholder ikke økonomiske konsekvenser for statskassen, da de påbudte kontrolforanstaltninger skal betales af de virksomheder, der forhandler eller fremstiller de i loven nævnte metaller.

Jeg vil gerne spørge, om det også gælder omkostningerne ved den sanering af registret, som handelsministeren omtaler i sin fremsættelsestale. Vi vil gerne under udvalgsarbejdet have oplyst, hvilket budget man regner med for statsguardeinens udgifter, idet disse udgifter, selv om det er branchen, der skal betale, bør holdes så lave som muligt, uden at det af den grund må gå ud over effektiviteten af kontrolforanstaltningerne.

Jeg skal ikke på nuværende tidspunkt gå i enkeltheder med lovforslaget, hvis principper vi stort set kan tiltræde, men henvise til den udførlige fremsættelsestale og bemærkningerne til lovforslaget.

Jeg vil gerne benytte lejligheden, nu da vi behandler et lovforslag om sådanne ting som guld, sølv og platin, hvor det bestemmes, at guld skal indeholde 585/1000 guld, sølv 830/1000 og platin 950/1000, til at sige, at det forekommer mig, at ikke så forfærdelig mange forbrugere her i landet og andre steder egentlig er rigtig klar over disse tal eller kan huske dem. Man har for sølvs vedkommende i mange år brugt tre tårne, men det er mig bekendt, at man mere og mere går væk fra at bruge disse tre tårne. Det finder